

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 maja 2023 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XII Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSO Katarzyna Stasiów

Ławnicy: Agata Błażejczyk (poprzednie nazwisko Łuzdowska) i Anna Szmytrowska

Protokolant: Paulina Łuczyńska, Mateusz Marek, Karolina Wróbel, Paulina Powązka-Płóciennik

przy udziale prokuratorów Jerzego Mierzewskiego, Mariusza Dubowskiego, Anny Karbowskiej, Tomasza Szredzkiego, Tomasza Kuziaka, Doroty Rogowskiej-Borys

i oskarżyciela posiłkowego A. K. (2)

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 9 kwietnia 2019 r., 23 maja 2019 r., 16 lipca 2019 r., 18 września 2019 r., 27 listopada 2019 r., 23 listopada 2020 r., 4 lutego 2021 r., 15 czerwca 2021 r., 29 grudnia 2021 r. i 26 kwietnia 2023 r.

sprawy P. C. syna N. i H. z domu K., urodzonego (...) w G.

oskarżonego o to, że: w dniu 13 lutego 2018 roku w W. w pubie (...) przy Al. (...) spowodował u A. K. (2) obrażenia ciała w postaci złamania podstawy czaszki, złamania piramidy kości skroniowej lewej z krwawieniem podpajęczynówkowym stanowiącym chorobę realnie zagrażającą życiu w ten sposób, że pełniąc obowiązki pracownika ochrony pubu, używając siły fizycznej, usiłując wyprowadzić pokrzywdzonego z lokalu, doprowadził do upadku A. K. (2) i uderzenia głową o ceglany filar, co spowodowało odniesienie przez pokrzywdzonego opisanych obrażeń ciała,

tj. o przestępstwo z art. 256 § 1 pkt 2 k.k.

1. P. C. uniewinnia od dokonania zarzucanego mu czynu;
2. wydatkami obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	XII K 233/18	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub			

<p>art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
	<p>P. C.</p>	<p>w dniu 13 lutego 2018 roku w W. w pubie (...) przy Al. (...) spowodował u A. K. (2) obrażenia ciała w postaci złamania podstawy czaszki, złamania piramidy kości skroniowej lewej z krwawieniem podpajęczynówkowym stanowiącym chorobę realnie zagrażającą życiu w ten sposób, że pełniąc obowiązki pracownika ochrony pubu, używając siły fizycznej, usiłując wyprowadzić pokrzywdzonego z lokalu, doprowadził do upadku A. K. (2) i uderzenia głową o ceglany filar, co spowodowało odniesienie przez pokrzywdzonego opisanych obrażeń ciała,</p>	

		tj. o przestępstwo z art. 256 § 1 pkt 2 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>12 lutego 2018 roku wieczorem grup znajomych udała się do (...) w W. przy Al. (...). Obecni byli między innymi: pokrzywdzony A. K. (2), K. Z., E. R., K. R., Ł. S., M. R., M. M. (2), M. K. (1), P. W. (1), P. B..</p> <p>Pokrzywdzony nie zachowywał się w lokalu kulturalnie. Pod wpływem alkoholu był prowokacyjny, wszczywał klótnie, podczas tańca wpadał na inne bawiące się osoby, wywracał się, spożywał napoje na parkiecie, co jest zakazane. Spowodowało to skargi różnych klientów zgłaszane pracującym tej nocy dwóm pracownikom ochrony – oskarżonemu P. C. i S. M.. Na prośby ochroniarzy pokrzywdzony reagował wulgarnie, wyzywając ich i mówiąc, że się ich nie boi.</p> <p>Po północy miała miejsce ostatnia interwencja wobec A. K. (2). Zaczęła się na parkiecie. Pokrzywdzony zachowywał się agresywnie i nie stosował się do poleceń, więc ochroniarze P. C. i S. M. postanowili wyprowadzić go z pubu. A. K. (2)</p>	Zeznania A. K. (2)	k. 16-17, 54, 344v-345	

wyprowadzaniu również się nie podporządkował. Cały czas wyrywał się ochroniarzom.

Ochroniarzom utrudniał wyprowadzanie inny mężczyzna i tuż przed kulminacyjnym zdarzeniem pokrzywdzonego wyprowadzał już tylko P. C. a S. M. zajął się tym drugim mężczyzną.

Kilka kroków dalej A. K. (2) uderzył prawą stroną okolicy skroniowej głowy o słup podporowy sąsiadujący z przejściem, którym szli. W wyniku tego uderzenia doznał złamania podstawy czaszki: złamania trzonu kości klinowej, dolnej i bocznych ścian zatoki klinowej oraz złamania piramid kości skroniowych, stłuczenia tylnej części lewego płata skroniowego z jego ukrwotoczeniem, krwawieniem podpajęczynówkowym oraz urazu małżowiny usznej prawej. obrażenia te skutkowały niewielkim niedowładem lewych kończyn, zaburzeniami równowagi, niedosłuchem obustronnym, spowolnieniem mowy. Stanowiło to naruszenie czynności narządu i rozstrój zdrowia na czas przekraczający 7 dni.

Zeznania K. Z.

k. 220-221, 550v-553,
702-703

Częściowo zeznania E. R.	k. 2,5-6, 210, 349-352, 702	
Zeznania K. R.	k. 8-9, 522-523	
Zeznania Ł. S.	k. 82-83, 527-528	
Zeznania M. R.	k. 96-97, 523v-524	
Zeznania M. M. (2)	k. 124-125, 553v-554	
Zeznania M. K. (1)	k. 223-224, 352	
Zeznania P. W. (1)	k. 11-12, 526-527	
Zeznania P. B.	k. 554	
Zeznania P. W. (2)	k. 693v-694	
Zeznania S. P.	k. 65-66, 347	
Zeznania K. B.	k. 773-774	
Zeznania A. S. (2)	k. 72, 520v-522	
Zeznania S. M.	k. 50-51, 347-349	
Zeznania K. M.	k. 524v-526	
Zeznania R. S.	k. 692-693	
Zeznania A. O.	k. 684v-685	
Zeznania J. S.	k. 691v-692	
Częściowo wyjaśnienia oskarżonego	k. 45-46	
Opinia biegłych lekarzy M. F. i M. K. (2)	k. 146-160	

Opinia biegłej lekarki M. B.	k. 927-949, 971-972		
Opinie biegłych informatyków	k. 715-720, 757v-758, 774, 818-872, 876v-877		
Płyty z nagraniami monitoringu	k. 64, 79, 87, 239, 513-517, 892-893		
Dokumentacja	k. 21-22, 75, 76-79, 90-94, 99, 102-122, 130-137, 140, 183-202, 242-253, 362-511, 572-677, 701-707		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony		
	P. C.	Spowodowanie obrażeń ciała A. K. (2) przez P. C..	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Częściowo wyjaśnienia P. C.	Za wiarygodne zostały uznane wyjaśnienia oskarżonego niedotyczące samego momentu powstania obrażeń pokrzywdzonego w tym zakresie korespondują one z pozostałym materiałem dowodowym.	
	Zeznania przesłuchanych w sprawie świadków	W niniejszej sprawie większość świadków –	

poza K. Z. i E. R.
– nie widziała zdarzenia
będącego przedmiotem
tej sprawy i zeznawała
na okoliczności poboczne
bądź też na okoliczność
główną, ale na podstawie
usłyszanych wypowiedzi
innych osób. Sąd dał wiarę
tym wszystkim osobom.
Żadna z nich celowo
nie zeznawała nieprawdy.
Każda z nich zna
inny fragment wydarzeń
tego wieczoru, inaczej
postrzega pewne rzeczy,
czy inaczej je nazywa,
ale sprzeczności w tych
zeznaniach nie ma, a
przede wszystkim nie
dotyczą one istoty sprawy
– poza zeznaniami M.
R., które to jednak
sprzeczności świadek
logicznie wyjaśniła.

Za wiarygodne sąd uznał
zeznania K. Z.. Spośród
świadców był on osobą
która najdłużej i najlepiej
obserwowała przebieg
sytuacji zakończonej
obrażeniami
pokrzywdzonego. Co
prawda w pierwszych
zeznaniach świadek
przedstawił przyczynę
uderzenia
pokrzywdzonego o słup
jako skutek celowego
czy też przypadkowego
działania oskarżonego, to
jednak w toku rozprawy
oświadczył, że nie może
ocenić, czy uderzenie
o słup było skutkiem
działania ochroniarza czy
A..

		Zeznania E. R. są wiarygodne co do okoliczności pobocznych oraz zaistnienia uderzenia w słup.
Opinie biegłych informatyków	Opinie te sąd uznał za wiarygodne. Wynika z nich, że godziny widniejące na nagraniach z monitoringu pubu – jako pochodzące z kamer podłączonych do jednego rejestratora – są ze sobą skorelowane. Opinia biegłego W. C. jest bardziej stanowcza, biegły Z. B. wykazał się trochę węższą wiedzą.	
Opinie biegłych lekarzy	Sąd nie powziął też żadnych wątpliwości co do obiektywności, pełności i jasności opinii biegłych lekarzy.	
Pozostałe dokumenty uznane za ujawnione	Na uznanie za wiarygodne co do ich treści, formy oraz legalności sporządzenia zasługują dowody z ujawnionych w sprawie dokumentów, m.in. protokołów oględzin, dokumentacji lekarskiej, nagrań z monitoringu. Dokumenty zostały sporządzone zgodnie z przepisami prawa. Ich treść nie budziła wątpliwości ani stron, ani sądu. Jeśli chodzi o nagrania – wątpliwości co do czasu nagrań zostały rozstrzygnięte opiniami informatyków.	

<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
	<p>Częściowo wyjaśnienia P. C.</p>	<p>Sąd nie dał wiary w twierdzenia oskarżonego, że pokrzywdzony nie uderzył się o słup, a obrażeń doznał na skutek upadku na podłogę. Albo jest to przyjęta linia obrony, albo oskarżony nie zauważył zetknięcia się głowy ze słupem. Z korespondujących ze sobą w tym zakresie zeznań K. Z. i E. R. wynika, że uderzenie głową w słup miało miejsce.</p>	
	<p>Częściowo zeznania E. R.</p>	<p>Sąd uznał, że E. R. – zgodnie z zapisem monitoringu – miała możliwość zaobserwowania jedynie samego końca zdarzenia będącego przedmiotem tej sprawy, stąd jej pewność co do intencji oskarżonego wynika z jej przemyśleń, a nie obiektywnych obserwacji. Świadek na pewno nie zeznawała fałszywie. Była przekonana o swojej racji, co spowodowało jej osobiste zaangażowanie się w sprawę i podejmowanie wielu</p>	

		działań skierowanych przeciwko oskarżonemu i prowadzącym pub.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.3. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

związłe o powodach uniewinnienia

W ocenie sądu brak dowodów na to, że oskarżony P. C. dopuścił się zarzucanego mu czynu czy też jakiegokolwiek innego przestępstwa w ramach tego zarzutu.

Zarzut spowodowania choroby realnie zagrażającej życiu nie wynika z żadnego dowodu. Zgodnie z opinią biegłych M. F. i M. K. (2), pokrzywdzony doznał naruszenia czynności narządu i rozstroju zdrowia na czas przekraczający 7 dni. Jedynie teoretycznie biegli na pytanie prokuratora odpowiedzieli w opinii, że uderzenie pokrzywdzonego o słup mogło spowodować narażenie pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu.

Nic nie wskazuje na to, by oskarżony, wykonując swoje rutynowe codzienne obowiązki zawodowe, miał zamiar bezpośredni czy ewentualny spowodowania jakichkolwiek obrażeń ciała klienta pubu. Świadkowie zgodnie twierdzą, że po zdarzeniu początkowo chciał podnieść pokrzywdzonego i dalej go wyprowadzać – nie spodziewał się

problemów zdrowotnych klienta. Świadek K. R. określił wręcz że po ujawnieniu obrażeń oskarżony „był trochę w szoku”.

Brak jest także niezbitych dowodów na to, że to właśnie działanie oskarżonego spowodowało obrażenia ciała A. K. (2), co mogłoby być rozpatrywane odnośnie ewentualnego wyczerpania znamion art. 157 § 3 k.k.

Miejsce, gdzie nastąpiło uderzenie, nie jest objęte monitoringiem. Oskarżony nie przyznał się do zachowania wyczerpującego znamiona przestępstwa.

Z zeznań świadka K. Z. nie wynika niezbicie, że to działanie oskarżonego doprowadziło do uderzenia głową pokrzywdzonego o słup. Zeznał, że nie może ocenić, czy uderzenie o słup nastąpiło wskutek ruchu ochroniarza czy A. (k. 553). Świadek co prawda ma podejrzenia, że mogło to być działanie ochroniarza, ale nie jest tego pewien.

Na podejrzenia świadka mogły mieć wpływ działania E. R., która na różne sposoby nagłaśniała własne przekonanie co do zamiaru oskarżonego. Rozmawiała na ten temat z wieloma osobami, umieszczała

informacje w mediach społecznościowych, wystąpiła w filmie emitowanym na stronie „(...)” pt. „(...)?”. Doszło nawet to konfrontacji grupy jej znajomych z pracownikami pubu. Wypowiedzi E. R. brzmią bardzo przekonująco, jednak o tym, że na pewno nie są w całości prawdziwe świadczy choćby jej twierdzenie w przytoczonym filmie, że już znalazła świadków bicia innych osób przez ochronę (...) i że w związku z tymi pobiciami toczą się już dwie sprawy w sądzie. Okoliczności te nie potwierdziły się. Żadne osoby pokrzywdzone się nie znalazły, a podobne sprawy nie znalazły swojego finału w sądach.

O wpływie wyżej opisanych działań na spontaniczność wypowiedzi świadków świadczą zeznania M. R., która zmieniła treść swoich zeznań, twierząc podczas rozprawy, że w rzeczywistości nie była świadkiem samego zdarzenia, a jedynie wyciągnęła wniosek, że nikt inny nie mógł spowodować upadku A..

Nie można też wykluczyć, że M. R. w toku śledztwa zeznawała niezgodnie z prawdą w związku z własnym zasugerowaniem się. Podobny sposób rozumowania przedstawiła bowiem

sama E. R. w toku rozprawy: „Nie wydaje mi się, żeby uderzenie o słup mogło być przez przypadek. A. był dość pijany, nie miałyby siły, żeby robić jakieś wielkie gesty. Na nagraniu widać, że nie miał władności.” Zdaniem sądu takie rozumowanie mogło spowodować przekonanie tej świadek o winie oskarżonego, a nie było ono słuszne, gdyż zachowanie A. K. (2) kilka kroków przed upadkiem wskazuje na dużą ilość siły i mocne wyrywanie się dwóm silnym ochroniarzom.

Na ocenę zeznań E. R. miały jednak przede wszystkim wpływ zapisy monitoringu. Na kamerze nr 8 (płyta z k. 79 oznaczona literą B, opinia k. 889-893) nagrały się nogi pokrzywdzonego po jego upadku na podłogę. O godzinie 0:10:45 nogi te leżą już nieruchomo – jest po całym zdarzeniu. Z kolei na kamerze nr 2 został utrwalony moment odwracania się E. R. w kierunku zdarzenia i wynika z niego, że o godzinie 0:10:42 świadek na pewno nie widziała jeszcze zdarzenia. Mogła je zobaczyć o godzinie 0:10:43. Tę właśnie chwilę wskazała też sama E. R. podczas składania zeznań jako początek swojej obserwacji (k. 351v). Świadek miała więc bardzo mało czasu na

zaobserwowanie, co się stało – maksymalnie 2 sekundy - i uwzględniając do tego odległość, obiekty i ludzi utrudniające obserwację, nie można mieć pewności, co świadek zaobserwowała naprawdę, a czego się domyśliła, czy sobie dopowiedziała. Z całą pewnością od początku była zła, że ochroniarze w ogóle wyprowadzają jej znajomego, potem zobaczyła dużą ilość krwi, zły stan pokrzywdzonego i nie budziło jej wątpliwości, że winą należy obciążyć ochroniarza.

Sposób szarpania się A. K. (2) ujawniony w nagraniu z monitoringu kilka kroków przez przedmiotowym słupem wskazuje, że miał on bardzo dużo siły, bardzo chciał się wyswobodzić i równie prawdopodobne jest, że to jego silny ruch spowodował uderzenie głową o słup.

Zgodnie z opinią biegłej lekarz, która uwzględniła cały materiał dowodowy sprawy, doznane obrażenia są tego rodzaju, że mogły powstać na skutek działania wyrywającego się pokrzywdzonego.

Zgodnie z regułą in dubio pro reo, wyrażoną w art. 5 § 2 k.p.k. zaistniałe wątpliwości co do przebiegu zdarzenia sąd rozstrzygnął na korzyść

oskarżonego, uznając, iż P. C. nie popełnił zarzucanego mu czynu ani innego czynu zabronionego. Zaznaczyć przy tym należy, iż wyżej wskazana reguła jest warunkiem prawidłowego funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości i fundamentem demokratycznego państwa prawa (vide: Komentarz do art. 5 k.p.k., red. Sakowicz 2023, wyd. 10). Ponadto, zaznaczyć należy, iż w niniejszej sprawie wątpliwości nie są wynikiem niedokładnie i niewyczerpująco przeprowadzonego postępowania dowodowego. Stwierdzić wręcz należy, że dla ustalenia przebiegu kilku sekund zdarzenia bardzo duża ilość osób poświęciła bardzo dużo czasu.

4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
-----------	--------------------------------	--	-------------------------

BRAK

5. 1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
7. KOsztu procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
III	Na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. koszty procesu ponosi Skarb Państwa.		
6. 1Podpis			